

(умръзлы-те), за да остане въ память на чело-
вѣды-те добро-то, кое-то ще сторишъ.

464. Повече чини добро-то употребле-
ніе на богатство-то, нежели колко-то чини
придобываніе-то му.

465. Равно са злополучни и царіе-те, и
подданин-те, когда достойни-те чело-
вѣци ся уничижавать, и негодни-те иматъ первы-те
достоинства.

466. Богатства-та, кои-то не ся употре-
блявать за помянокъ на живота, не ползуютъ
никакъ.

467. За да не си уничиженъ отъ злы-те
человѣцы, треба да си миролюбивъ и сладокъ
съ тѣхъ.

468. По-големо зло е да отдадешъ дру-
го зло за онова, кое-то си пострадалъ, неже-
ли да начнешъ да чинишъ зло.

469. Когда чело-
вѣкъъ быва подавателенъ,
приема и Богъ благодареніе за ради богатства-
та, кои-то онъ раздава.

470. Не получаваме никога всичко-то
онова, което желаеме.

471. На оныя, кои-то ти искать нѣкое
нѣчто отговорися съ таковъ начинъ, что-то
да не ти ся разсердятъ.

472. За да накажешъ завистливы-те, тоя